

**EBA-richtsnoeren
inzake
Stressed Value At Risk (stressed-VaR)
EBA/GL/2012/2**

Londen, 16 mei 2012

Status van deze richtsnoeren

1. Dit document bevat richtsnoeren die zijn afgegeven op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (de "EBA-verordening") Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan de richtsnoeren te voldoen.

2. De richtsnoeren geven weer wat in de opvatting van de EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Stelsel voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied moet worden toegepast. De EBA verwacht van alle bevoegde autoriteiten en deelnemers aan de financiële markten tot wie de richtsnoeren zijn gericht dat ze zich aan deze richtsnoeren zullen houden. Bevoegde autoriteiten voor wie deze richtsnoeren gelden, moeten deze op passende wijze in hun toezichtpraktijken integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtvoorschriften, -leidraden of -processen aan te passen), ook wanneer specifieke richtsnoeren primair tot instellingen zijn gericht.

Kennisgevingsverplichtingen

3. Volgens artikel 16, lid 3 van de EBA-verordening moeten bevoegde autoriteiten de EBA voor 16 juli 2012 meedelen of ze aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn ze op te volgen, of, indien dit niet het geval is, wat de redenen van de niet-naleving zijn. Wanneer de EBA binnen deze termijn geen kennisgeving van een bevoegde autoriteit ontvangt, zal zij ervan uitgaan dat deze autoriteit de richtsnoeren niet naleeft. De kennisgevingen dienen te worden ingediend door het hiervoor bedoelde formulier, dat is te vinden in deel V, te zenden aan: compliance@eba.europa.eu, onder vermelding van referentienummer 'EBA/GL/2012/2'. Kennisgevingen dienen te worden ingezonden door personen die bevoegd zijn om namens hun bevoegde autoriteit mee te delen of deze al dan niet aan de richtsnoeren voldoet.

4. De in de vorige paragraaf bedoelde kennisgeving van bevoegde autoriteiten wordt krachtens artikel 16 van de EBA-verordening gepubliceerd op de website van de EBA.

Inhoudsopgave

EBA-richtsnoeren inzake Stressed Value At Risk (stressed-VaR)	1
Titel I – Onderwerp, toepassingsgebied en definities.....	4
1. Onderwerp	4
2. Toepassingsgebied en -niveau.....	4
3. Definities.....	4
Titel II – Vereisten met betrekking tot de stressed-VaR-modellen van instellingen.....	5
A. Vaststelling en validatie van de periode van spanningen	5
4. Lengte van de periode van spanningen	5
5. Aantal voor de ijking te gebruiken perioden van spanningen	5
6. De methode voor het vaststellen van de juiste historische periode.....	6
7. Documenten ter staving van de voor het vaststellen van de historische periode gebruikte methode	7
B. Evaluatie van de periode van spanningen	8
8. Frequentie.....	8
9. Monitoring van de periode van spanningen	8
C. Methode voor de berekening van de stressed-VaR	9
10. Consistentie met de methode voor de berekening van de VaR.....	9
11. Schatting van proxy's voor stressed-VaR	12
12. Validatie van proxy's.....	13
13. Validatie van modelinputs/-outputs.....	13
D. Gebruikstest	14
14. Gebruikstest	14
Titel III – Slotbepalingen en tenuitvoerlegging	14
15. Datum van toepassing.....	14

Titel I – Onderwerp, toepassingsgebied en definities

1. Onderwerp

Deze richtsnoeren hebben tot doel om onder de bevoegde autoriteiten in de EU een gemeenschappelijke visie op Stressed Value at Risk (VaR)-modellen tot stand te brengen met het oog op de convergentie van toezichtpraktijken overeenkomstig bijlage V van Richtlijn 2006/49/EG als gewijzigd bij Richtlijn 2010/76/EU.

2. Toepassingsgebied en -niveau

1. Bevoegde autoriteiten moeten instellingen verplichten om de in deze richtsnoeren inzake stressed-VaR neergelegde bepalingen na te leven.

2. Deze richtsnoeren moeten worden toegepast op instellingen die een intern model gebruiken om de kapitaalvereisten voor marktrisico's in de handelsportefeuille te berekenen.

3. De richtsnoeren zijn van toepassing op instellingen op het niveau (individueel en/of geconsolideerd) waarop ze van de relevante bevoegde autoriteit toestemming hebben verkregen om hun eigen interne model te gebruiken, tenzij in deze richtsnoeren anders wordt bepaald.

3. Definities

In deze richtsnoeren wordt verstaan onder:

- a. instellingen: "kredietinstellingen en beleggingsondernemingen als omschreven in Richtlijn 2006/48/EG en Richtlijn 2006/49/EG".
- b. antithetische gegevens (punt 6 van deze richtsnoeren): "prijsbewegingen die ongeacht de richting ervan relevant worden geacht".
- c. trendverwijdering (punt 10 van deze richtsnoeren): "een kwantitatief proces om uit historische gegevens een trend te verwijderen". Afhankelijk van de posities en de omvang van de trend zou het niet verwijderen van de drift uit de historische gegevens die worden gebruikt om prijsvariaties te simuleren voornamelijk winstgevendende scenario's kunnen genereren en heel weinig en beperkte verliezen.
- d. proxy (punt 11 van deze richtsnoeren): "een waarneembare variabele of prijs in een liquide markt die wordt gebruikt ter vervanging van een variabele die niet kan worden waargenomen (of waarvan de hypothetische prijs geen echte transacties in een diepe vraag- en aanbodmarkt weerspiegelt) en daarom niet nauwkeurig kan worden gemeten". Instellingen gebruiken proxy's voor zowel waardering- als meetdoeleinden. Vanuit theoretisch perspectief kunnen drie soorten proxy's worden onderscheiden: proxy's die worden toegepast bij de waardering van instrumenten (die de toereikendheid van VaR en stressed-VaR

als kapitaalmetingen beïnvloeden), proxy's die worden gebruikt voor de berekening van de VaR (en die ook in de methode voor het meten van de stressed-VaR worden gebruikt), en proxy's die alleen van invloed zijn op de berekening van de stressed-VaR.

Titel II – Vereisten met betrekking tot de stressed-VaR-modellen van instellingen.

A. Vaststelling en validatie van de periode van spanningen

4. Lengte van de periode van spanningen

1. De in de richtlijn kapitaalvereisten neergelegde vereiste dat de historische gegevens die worden gebruikt om de stressed-VaR-meting te ijken een ononderbroken periode van twaalf maanden moeten beslaan is ook van toepassing wanneer instellingen een periode vaststellen die korter is dan twaalf maanden, maar deze periode kan worden beschouwd als een periode van aanzienlijke financiële spanningen die relevant waren voor de portefeuille van de instelling.

2. De methode die moet worden toegepast om de periode van spanningen vast te stellen, teneinde te voldoen aan de vereiste van punt 10 bis van bijlage V van Richtlijn 2006/49/EG als gewijzigd bij Richtlijn 2010/76/EU om een stressed-VaR te berekenen op basis van de VaR-meting, waarbij de VaR-modelinputs zijn gekijkt aan de hand van historische gegevens uit een ononderbroken periode van twaalf maanden van aanzienlijke financiële spanningen die relevant waren voor de portefeuille van de instelling, is het meest wezenlijke van de elementen die bepalend zijn voor de output van het model en moet daarom worden goedgekeurd door de bevoegde autoriteiten.

5. Aantal voor de ijking te gebruiken perioden van spanningen

1. De bevoegde autoriteit voor het goedkeuren van de keuze van de periode van spanningen door instellingen is de bevoegde autoriteit die belast is met het toezicht op geconsolideerde basis van deze in de EU gevestigde instelling en, in het geval van een intern model dat ook erkend is op het niveau van een dochteronderneming, de bevoegde autoriteit die belast is met het toezicht op de dochteronderneming van deze instelling.

2. Wanneer de bevoegde autoriteit de op het niveau van de groep vastgestelde periode van spanningen goedkeurt overeenkomstig artikel 37, lid 2, van Richtlijn 2006/49/EG, waarin wordt verwezen naar artikel 129 van Richtlijn 2006/48/EG, hoeft alleen op groepsniveau één enkele periode van spanningen te worden vastgesteld.

3. Als uitzondering hierop moeten de bevoegde autoriteiten een instelling in de EU verplichten om een andere periode van spanningen op het niveau van de dochteronderneming vast te stellen indien de periode van spanningen die is vastgesteld voor de groep niet relevant wordt geacht voor de portefeuille van de dochteronderneming. Wanneer een instelling met een dochteronderneming die een lokaal goedgekeurd VaR-model gebruikt één enkele periode van spanningen voor de hele groep toepast, moet deze instelling bewijs overleggen dat deze ene periode van spanningen voor de hele groep relevant is voor de portefeuille van de dochteronderneming.

6. De methode voor het vaststellen van de juiste historische periode

1. Om een historische periode voor ijkingsdoeleinden vast te stellen moeten instellingen op basis van een van de twee volgende typen benaderingen een methode bepalen voor het vaststellen van een periode van spanningen die relevant is voor hun feitelijke portefeuilles:

- i. op een beoordeling gebaseerde benaderingen; of
- ii. formulaire benaderingen.

2. In een op een beoordeling gebaseerde methode wordt geen gedetailleerde kwantitatieve analyse toegepast om de exacte voor de ijking te gebruiken periode vast te stellen, maar wordt vertrouwd op een analyse op hoog niveau van de inherente risico's van de feitelijke portefeuille van een instelling en aan deze risicofactoren gerelateerde perioden van spanningen in het verleden. Wanneer instellingen een op een beoordeling gebaseerde methode hanteren, moet deze kwantitatieve analyse-elementen omvatten.

3. In een formulaire methode daarentegen wordt naast een beoordeling door deskundigen een meer systematische kwantitatieve analyse gebruikt om de historische periode vast te stellen die als een periode van aanzienlijke spanningen voor de feitelijke portefeuille van een instelling kan worden aangemerkt. Deze meer systematische aanpak kan op verschillende manieren worden toegepast:

- i. een op risicofactoren gebaseerde methode: een instelling stelt een beperkt aantal risicofactoren vast die als relevante proxy's voor de waardeveranderingen van haar portefeuille worden beschouwd. De historische gegevens voor deze risicofactoren kunnen vervolgens volledig worden geanalyseerd om in het raamwerk van historische gegevens de periode met de grootste spanningen vast te stellen (bijvoorbeeld door vast te stellen in welke periode de risicofactoren de hoogste volatiliteit hadden).
- ii. een op VaR gebaseerde methode: de historische periode wordt vastgesteld door het volledige VaR-model of een benadering daarvan op een historische periode toe te passen teneinde de periode van twaalf maanden die de hoogste meting voor de feitelijke portefeuille oplevert vast te stellen.

4. Deze methode moet worden gebruikt om een historische periode vast te stellen die een conservatief kapitaalresultaat oplevert en niet om eenvoudigweg de periode met de hoogste volatiliteit te selecteren.

5. Hoewel beide methoden door instellingen kunnen worden gebruikt, moet indien mogelijk bij voorkeur de formulaire methode worden gebruikt om de historische periode vast te stellen.

6. Om de berekeningslasten van de formulaire methode te beperken kunnen instellingen ook een combinatie van deze twee methoden gebruiken. Dit kan worden gedaan door de op een beoordeling gebaseerde methode te gebruiken om het aantal in de formulaire methode toe te passen perioden van historische gegevens te beperken.

7. Ongeacht welke methode wordt gebruikt, moeten instellingen bewijs verstrekken dat de periode van spanningen relevant is voor hun feitelijke portefeuille en dat ze in hun analyse een reeks potentiële historische perioden in aanmerking hebben genomen. Ook moeten de instellingen bewijzen dat de portefeuille waarop de vaststelling van de perioden van spanningen is gebaseerd representatief is voor hun feitelijke portefeuille, bijvoorbeeld door de methoden om de periode van spanningen vast te stellen toe te passen op andere typische of eerdere portefeuilles. Zo zou voor veel portefeuilles een periode van twaalf maanden met aanzienlijke verliezen in 2007/2008 een adequate weerspiegeling van een dergelijke periode van spanningen vormen, maar zouden daarnaast ook andere perioden die relevant zijn voor de feitelijke portefeuille door de instellingen moeten worden bekeken.

8. In alle gevallen moet bij de vaststelling van de historische periode of de ijking van het stressed-VaR-model geen weging van historische gegevens worden toegepast, omdat de weging van gegevens in een periode van spanningen geen accurate weerspiegeling van potentiële verliezen in de portefeuille van een instelling oplevert.

9. Tot slot kunnen bevoegde autoriteiten van instellingen verlangen dat ze bij de ijking van het stressed-VaR-model antithetische gegevens gebruiken, met name wanneer de portefeuille van een instelling wordt gekenmerkt door frequente wijzigingen in posities.

7. Documenten ter staving van de voor het vaststellen van de historische periode gebruikte methode

1. Ongeacht welke methode wordt toegepast, moeten instellingen gedegen documentatie overleggen om de keuze voor een methode te rechtvaardigen. Deze documentatie moet in alle gevallen kwantitatieve beoordelingen ter staving van de feitelijke keuze van de historische periode en de relevantie ervan voor de feitelijke portefeuille omvatten. Ook moet deze documentatie informatie over de modellering van de rendementen van risicofactoren omvatten.

2. Wanneer instellingen een formulaire methode toepassen om de periode van spanningen vast te stellen, moeten ten minste de volgende rechtvaardigingen in de gerelateerde stukken worden gedocumenteerd:

- i. een rechtvaardiging van de keuze voor de gebruikte risicofactoren wanneer een op risicofactoren gebaseerde methode wordt toegepast en indien minder dan de gemodelleerde risicofactoren zijn geselecteerd;
- ii. een rechtvaardiging van de vereenvoudigingen wanneer een vereenvoudigd VaR-model wordt gebruikt om de historische periode vast te stellen.

3. Wanneer een formulaire methode op basis een vereenvoudigd VaR-model wordt toegepast, moet een instelling ook afdoend bewijs overleggen dat de richting van de VaR-resultaten van de vereenvoudigde meting dezelfde is als die van de resultaten van het volledige VaR-model (en dat de periode met de grootste spanningen met dit model derhalve accuraat kan worden vastgesteld). Dit bewijs moet een empirische analyse omvatten.

4. Wanneer een formulaire methode wordt toegepast om de meest volatiele periode voor een gegeven reeks risicofactoren vast te stellen, moet een instelling afdoend bewijs overleggen dat een periode van hoge volatiliteit een geschikte proxy is voor een periode waarin de VaR-meting hoog zou zijn en dat deze proxy ook geschikt blijft wanneer correlaties of andere factoren die in de VaR-meting tot uiting zouden komen, buiten beschouwing worden gelaten.

B. Evaluatie van de periode van spanningen

8. Frequentie

1. De vereiste van de richtlijn kapitaalvereisten dat instellingen de vastgestelde periode van aanzienlijke spanningen van twaalf maanden ten minste jaarlijks evalueren, betekent dat verschillende omstandigheden, waaronder een zeer hoge omzet in de handelsportefeuille of specifieke handelsstrategieën, ertoe kunnen leiden dat de periode van spanningen vaker dient te worden geëvalueerd.

2. Veranderingen in de keuze van de historische periode op basis van het resultaat van de evaluatie van de periode van spanningen moeten worden meegedeeld aan de bevoegde autoriteit voordat de voorgenomen veranderingen ten uitvoer worden gelegd.

9. Monitoring van de periode van spanningen

1. Naast bovengenoemde procedure voor de regelmatige evaluatie van de periode van spanningen moet een instelling procedures hebben vastgesteld die ervoor zorgen dat de vastgestelde periode van spanningen doorlopend representatief blijft, ook wanneer zich aanzienlijke veranderingen in de marktomstandigheden of de samenstelling van de portefeuille hebben voorgedaan.

2. Om deugdelijke procedures voor de doorlopende monitoring van de relevantie van een periode van spanningen te waarborgen, moet de instelling de deugdelijkheid van de toegepaste methode documenteren. De monitoring kan worden gebaseerd op een veelheid van factoren, die per instelling kunnen verschillen. Factoren die in aanmerking moeten worden genomen zijn onder meer veranderingen in de marktomstandigheden, gewijzigde handelsstrategieën en wijzigingen in de samenstelling van de portefeuille. Deze factoren kunnen worden geanalyseerd door ze te vergelijken met veranderingen in de toewijzing van markt- of virtuele waarden, in risicotoeslagen, in het niveau van de VaR of van gevoeligheden, in de verdeling van VaR of gevoeligheden over portefeuilles en risicocategorieën, in de winst-en-verliesrekening en in de resultaten van de tests achteraf, of ook door het effect van nieuwe goedgekeurde producten op het risicoprofiel te meten.

3. Afgezien van bovengenoemde procedures moet de ratio stressed-VaR/VaR doorlopend worden gemonitord omdat, hoewel de stressed-VaR in theorie, vanwege de verschillen in de parametrisering bij wijze van uitzondering lager kan zijn dan de VaR, ook aanvankelijk, dit structureel niet het geval zou moeten zijn. De ratio stressed-VaR/VaR als berekend op het moment waarop de relevante periode met spanningen wordt vastgesteld moet als referentiewaarde voor de doorlopende monitoring dienen.

Een aanzienlijke daling van de ratio moet worden beschouwd als een indicatie dat de periode van spanningen mogelijk moet worden geëvalueerd. Een ratio stressed-VaR/VaR van lager dan één moet worden beschouwd als een waarschuwingssignaal dat de periode van spanningen moet worden geëvalueerd.

C. Methode voor de berekening van de stressed-VaR

10. Consistentie met de methode voor de berekening van de VaR

1. De methode voor de berekening van de stressed-VaR moet zijn gebaseerd op de feitelijke methode voor de berekening van de VaR, waarbij indien van toepassing specifieke technieken moeten worden gebruikt om het feitelijke VaR-model aan te passen tot een model waarmee de stressed-VaR kan worden gemeten. Elke risicofactor in het VaR-model moet derhalve worden weerspiegeld in het stressed-VaR-model.

2. Wat betreft normen die in beide metingen worden gebruikt, alsmede de normen die in de richtlijn worden voorgeschreven (zoals een betrouwbaarheidsinterval van 99 %), kunnen instellingen overwegen om de wortel-tijdformule te gebruiken om de stressed-VaR-meting aan te passen tot tien dagen. Gegeven enkele bekende beperkingen van de opschalingsfactor moet het validatieproces voor het interne model echter een analyse omvatten waarin wordt aangetoond dat de aannames die ten grondslag liggen aan het gebruik van de wortel-tijdformule correct zijn.

3. Hoewel het stressed-VaR-model enkele feitelijke VaR-normen moet omvatten, kunnen andere normen van elkaar verschillen vanwege expliciete vereisten in de

richtlijn of methodologische onverenigbaarheden met het stressed-VaR-concept. Dit is met name het geval op de volgende gebieden:

(i) Lengte van de periode van spanningen

Aangezien de lengte van de periode van spanningen twaalf maanden moet zijn, mogen acties om de bepaalde periode van spanningen te verkleinen of te vergroten op grond van de noodzaak van consistentie tussen VaR en stressed-VaR niet worden toegestaan.

(ii) Vereiste van back-testing

De vermenigvuldigingsfactor m_s voor kapitaalvereisten moet ten minste 3 zijn en moet worden verhoogd met een plusfactor tussen 0 en 1, afhankelijk van de resultaten van de achteraf uitgevoerde tests ("back-testing") voor de VaR. Niettemin is back-testing op zichzelf geen vereiste voor het bepalen van de stressed-VaR-meting.

(iii) Periodiciteit van de berekening van de stressed-VaR

De richtlijn kapitaalvereisten bepaalt dat de stressed-VaR ten minste wekelijks moet worden berekend, wat betekent dat instellingen ervoor kunnen kiezen om de meting vaker te berekenen, bijvoorbeeld dagelijks, om de periodiciteit van de berekening te laten samenvallen met die van de VaR.

Wanneer instellingen bijvoorbeeld besluiten om de stressed-VaR op wekelijkse basis te berekenen, en uitgaande van een stressed-VaR van één dag die is aangepast tot tien dagen, zou voor de dagelijkse berekening van de kapitaalvereisten met behulp van interne modellen het volgende gelden:

- a) hetzelfde stressed-VaR-cijfer wordt gebruikt voor vijf achtereenvolgende werkdagen na de toepassing van het stressed-VaR-model;
- b) voor de berekening van de gemiddelde stressed-VaR tijdens de voorgaande zestig werkdagen moeten instellingen de stressed-VaR-cijfers van de voorgaande twaalf werkdagen moeten gebruiken;
- c) een instelling moet kunnen aantonen dat op de dag van de week die is gekozen voor de berekening van de stressed-VaR, haar portefeuille representatief is voor de portefeuille die gedurende de week wordt aangehouden en dat de gekozen portefeuille niet leidt tot een stelselmatige onderschatting van de stressed-VaR-cijfers wanneer deze wekelijks worden berekend. Bewijs dat de VaR op de dag van de week die is gekozen om de stressed-VaR te berekenen niet stelselmatig lager is, zou als afdoend kunnen worden beschouwd.

4. In andere omstandigheden, waarin mogelijk sprake is van methodologische onverenigbaarheden tussen het feitelijke VaR-model en het stressed-VaR-model,

kunnen de stressed-VaR-normen verschillen van de feitelijke VaR-normen. Een voorbeeld hiervan zijn veranderingen in de feitelijke VaR-methodologie die niet kunnen worden vertaald in de stressed-VaR-meting en het gebruik van lokale waarderingen (gevoeligheidsanalyse/proxy's) in plaats van volledige herwaardering (de geprefereerde methode voor de berekening van de stressed-VaR).

5. Als algemene regel moeten veranderingen in het VaR-model of de methode voor de berekening van de VaR van een instelling worden weerspiegeld in het stressed-VaR-model/de methode voor de berekening van de stressed-VaR van die instelling.

6. In uitzonderlijke omstandigheden, wanneer een instelling kan aantonen dat ze verbeteringen van de feitelijke berekeningsmethode voor de VaR niet kan integreren in de berekeningsmethode voor de stressed-VaR, moet deze situatie worden gedocumenteerd en moet de instelling kunnen aantonen dat het effect (bijvoorbeeld op de VaR of de kapitaalvereisten) van ontwikkelingen in de feitelijke VaR die niet in de stressed-VaR-meting worden toegepast beperkt is.

7. Wanneer in het VaR-model gebruik wordt gemaakt van gevoeligheden en niet van volledige herwaardering, moet de betrokken instelling aantonen dat deze aanpak nog steeds geschikt is voor de berekening van de stressed-VaR wanneer grotere schokken worden toegepast. Een op gevoeligheden gebaseerde methode voor de berekening van de stressed-VaR kan vereisen dat wordt uitgegaan van afgeleiden van een hogere orde/met een hogere convexiteit.

8. Toegepaste herwaarderingsklassen of SPOT-/volatiliteitsmatrices moeten worden herzien en uitgebreid om ook de bredere schokken in risicofactoren die in scenario's met grote spanningen plaatsvinden te omvatten. Bij voorkeur wordt voor de berekening van de stressed-VaR volledige herwaardering gebruikt, waarbij schokken gelijktijdig worden toegepast op alle risicofactoren.

9. Wat betreft de ijking aan marktgegevens wordt het proces van 'trendverwijdering' niet noodzakelijk geacht voor de berekening van de stressed-VaR. In geval van aanzienlijke drift in de marktgegevens is het gebruik van antithetische gegevens te verkiezen boven trendverwijdering.

10. In onderstaande tabel wordt een samenvatting gegeven van de belangrijkste punten die hierboven aan de orde zijn gekomen in verband met de mate van consistentie tussen de methodologische aspecten van de meting van de feitelijke VaR en die van de stressed-VaR.

Is consistentie tussen VaR- en stressed-VaR-meting vereist?		
Ja voor ...	Nee voor ...	Te bepalen na verificatie
Betrouwbaarheidsinterval	Wegingschema	Veranderingen in modellen
Aanhoudingsperiode	Back-testing	Gebruik van Taylorreeksbenaderingen
	Lengte van de historische waarnemingsperiode	
	Frequentie van de berekening	Opschalingsmethode

11. Schatting van proxy's voor stressed-VaR

1. Aangezien de beperkingen aan de gegevens die het gebruik van proxy's voor de berekening van de VaR nodig maken nog relevanter zijn voor de berekening van de stressed-VaR en dat wordt verwacht dat proxy's die worden gebruikt voor de berekening van de VaR ook nodig zullen zijn voor de berekening van de stressed-VaR, waarvoor nog andere proxy's nodig kunnen zijn, is voor elke nieuwe risicofactor die niet in de historische gegevens aanwezig is uiteraard het gebruik van een proxy vereist voor de berekening van de VaR, zij het alleen op 'tijdelijke' basis (bijvoorbeeld omdat er na een jaar voldoende echte informatie beschikbaar is om een reeks gegevens over twaalf maanden te kunnen samenstellen), terwijl dezelfde proxy op een meer 'permanente' basis zou moeten worden gebruikt (vanwege de meer constante aard van de historische tijdreeksen) voor de berekening van de stressed-VaR.

2. Wanneer een risicofactor ontbreekt in de periode van spanningen omdat deze factor tijdens deze periode niet waarneembaar was (bijvoorbeeld omdat het een nieuw beursgenoteerd aandeel betreft), kan de instelling gebruikmaken van een andere risicofactor (in dit voorbeeld een ander aandeel in dezelfde sector en met een vergelijkbaar risico- en bedrijfsprofiel) waarvoor informatie beschikbaar is en waarvoor kan worden aangetoond dat er een hoge correlatie is met het gedrag van de factor die de instelling in het model probeert te vangen. Wanneer deze proxy's worden gebruikt, dienen instellingen te bepalen of de aanname van een correlatie van 100 % tussen de risicofactor en de desbetreffende proxy passend is.

3. Ook kunnen instellingen de ontbrekende factor aan een wat betreft volatiliteit vergelijkbare (zij het niet noodzakelijkerwijs gecorreleerde) risicofactor toewijzen. Wanneer deze aanpak wordt gehanteerd, moeten instellingen aantonen dat dit conservatief en passend is.

4. Als een VaR-model wordt versterkt door de opnemings van een nieuwe risicofactor, moet een instelling deze ook opnemen in de methode voor de berekening van de stressed-VaR. In bepaalde gevallen kan dit betekenen dat de historische gegevensreeksen voor de risicofactoren moeten worden herzien en een passende proxy moet worden ingevoerd. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer voor waarderingsdoeleinden een nieuwe risicofactor in het VaR-model wordt opgenomen, zoals vereist krachtens bijlage V, punt 12, eerste alinea, van Richtlijn 2006/49/EG als gewijzigd bij Richtlijn 2010/76/EU.

5. In alle gevallen zal het gebruik van proxy's, met inbegrip van mogelijke vereenvoudigingen en weglatingen, alleen aanvaardbaar zijn wanneer deze goed gedocumenteerd zijn en hun beperkingen in aanmerking worden genomen in de beoordeling van de kapitaaltoereikendheid door de instelling.

12. Validatie van proxy's

1. Terwijl de validatie van een proxy voor de berekening van de VaR en voor de berekening van de stressed-VaR in grote lijnen op dezelfde wijze dient plaats te vinden, is niet elke gevalideerde proxy voor de berekening van de dagelijkse VaR automatisch aanvaardbaar voor de berekening van de stressed-VaR. Toegepaste proxy's moeten periodiek worden geëvalueerd om hun toereikendheid te beoordelen en ervoor te zorgen dat ze een conservatief resultaat opleveren.

2. Wat betreft proxy's die alleen voor de berekening van de stressed-VaR worden gebruikt (bijvoorbeeld vanwege een gebrek aan gegevens in de geselecteerde periode), moet een instelling ervoor zorgen dat de risicofactor die als proxy wordt gebruikt conservatief is.

13. Validatie van modelinputs/-outputs

1. Alle kwalitatieve normen die zijn vastgesteld voor de controle van de consistentie, nauwkeurigheid en betrouwbaarheid van gegevensbronnen voor de berekening van de VaR zijn ook van toepassing op de berekening van de stressed-VaR.

2. Onderliggende waarden waarvoor instellingen over onvoldoende volledige historische gegevensreeksen beschikken om de gehele referentieperiode te bestrijken, moeten worden geschokt bij benadering, waarbij nauw gerelateerde onderliggende waarden (dezelfde markt, vergelijkbare structuur en kenmerken) moeten worden gebruikt. Op basis van hetzelfde proces dat is goedgekeurd voor de interne modellen van instellingen moeten instellingen, om de kwaliteit van de historische gegevens die voor de referentieperiode worden gebruikt te waarborgen, de methoden die worden gebruikt voor het vaststellen van ontbrekende gegevens en van proxy's voor deze gegevens documenteren. Ook moeten instellingen tests uitvoeren om het potentiële effect van het gebruik van deze proxy's te meten.

3. Om arbitrageverschillen te behouden moeten instellingen voor de berekening van de stressed-VaR mogelijk eerst gegevens opschonen. Wanneer dit het geval is, moet de verwijdering van uitschieters uit historische gegevensreeksen naar behoren worden gerechtvaardigd en gedocumenteerd, omdat dit de omvang van extreme gebeurtenissen niet mag verminderen.

4. Aangezien bij de berekening van de stressed-VaR per definitie scenario's met grote spanningen worden toegepast op feitelijke marktparameters, wat in een groter aantal gevallen dan bij de berekening van de VaR kan leiden tot onsamenvangende marktvoorwaarden (zoals negatieve termijnkoersen), moeten instellingen mogelijke ijkingsfouten opsporen. Instellingen die gebruikmaken van volledige herwaardering bij de schatting van hun stressed-VaR kunnen vaker met ijkingsfouten worden geconfronteerd dan instellingen die dat niet doen, niet omdat zich bij deze instellingen geen fouten zullen voordoen, maar omdat de methode die ze gebruiken hen niet in staat stelt om deze fouten waar te nemen wanneer ze zich voordoen.

D. Gebruikstest

14. Gebruikstest

1. Het stressed-VaR-model moet worden onderworpen aan een gebruikstest door stressed-VaR-output te gebruiken in besluiten inzake risicobeheer. De stressed-VaR-output moet dienen als aanvulling op de op de dagelijkse output van een VaR-model gebaseerde risicobeheersingsanalyse. De resultaten van de stressed-VaR-berekening moeten door het hogere management periodiek worden gemonitord en geëvalueerd.

2. Wanneer stressed-VaR-output een bijzondere kwetsbaarheid voor een bepaalde configuratie van omstandigheden laat zien, moeten prompt stappen worden ondernomen om deze risico's naar behoren te beheren.

Titel III – Slotbepalingen en tenuitvoerlegging

15. Datum van toepassing

Bevoegde autoriteiten moeten deze richtsnoeren ten uitvoer leggen door ze binnen zes maanden na de publicatie van de definitieve richtsnoeren in hun toezichtprocedures te integreren. Daarna moeten bevoegde autoriteiten ervoor zorgen dat instellingen de richtsnoeren effectief naleven.